

Mange uovervejede aborter

Fire studenter, der ønsker en ny abortlovgivning fortæller om baggrunden for den store aktion, som de har sat i værk

Fire unge mennesker starter en abortuge. Når Juridisk Diskussionsklub, Medicinsk Forening og De psykologistuderendes Råd på mandag åbner med det første orienteringsmøde, er det nok disse studenterorganisationer, der står som arrangører. Inspirationen har de imidlertid fået fra studenterne, i første række stud. psych. Carl Weltzer og dernæst stud. med. Sten Bang og stud. psych. Helen Francis.

Deres mål er stort: Ikke blot starter de mod deres studiekammerater, også hele offentligheden må være med, og i sidste ende er hensigten at øve indflydelse på lovgivningen. Særlige studierupper vil under moderne samle materiale og drage konklusioner af de oplysninger, der foreligger. Herefter må det blive samfundets sag at afgøre om de muligheder, der i dag eksisterer for at få praktiseret svangerskabsforebyggelse udnævnt godt nok, og om den hjælp, man kan yde mødre, er tilstrækkelig, og om grænserne for lovlig abort ligger, hvor de bør ligge.

Helen Francis, Carl Weltzer, Peter Barner-Rasmussen og Sten Bang — de fire unge, der kalder til studenternes abortuge.

„Blot man ikke straffer mig“

Carl Weltzer: — Jeg kom til at tænke på den store uvidenhed, der eksisterer blandt studenter og formentlig også blandt andre mennesker om abortproblemet, da jeg nogle gange hørte om kammerater, der fik foretaget en ulovlig svangerskabsafrydelse.

Jeg håber ikke jeg kan blive straffet for at sige det, men det er ikke svært at få foretaget en ulovlig abort. Den, for hvem det bliver aktuelt, vil i løbet af få dage kunne opstøve adresser.

Det kan være læger, og det kan være kvaksalvere. Hovedsagen er at loven ikke sætter nogen grænse for aborternes tal. Det, den gør, er nærmere at unge, der tror legal abort ligger uden for deres muligheder, undlader at tænke problemet til bunds.

Sten Bang: — De får med andre ord slet ikke nogen lejlighed til at sætte sig ind i de muligheder, der er for andre løsninger. De ved intet om den hjælp, der f. eks. kan ydes gennem Mødrehjælpen.

Peter Barner-Rasmussen: — Det er meningen gennem en lang række saglige foredrag at orientere om alle sider af dette problem, f. eks. også om de komplikationer, der kan være

ved både lovlige og ulovlige svangerskabsafrydelser.
Helen Francis: — En ung kvinde, der opdager at hun er gravid, kommer let til at handle i panik. Hun ved ikke, hvor hun skal henvende sig om råd og hjælp. I nogle uger har hendes eneste tanke været: Hvordan skal jeg undgå at føde det barn? Hvordan skal jeg hurtigt nok få foretaget et indgreb?

Weltzer: — Algorissen træffes under et psykisk pres. Ligegyldigt hvilken beslutning, der tages, er problemerne ikke forbi. Et barn kan ændre den unge piges tilværelse, men det barn, der ikke fødes, kan også give anledning til psykiske reaktioner, der kan præge den pågældende, måske for livet. Alt for oftere sker det, at man, når man skal diskutere disse spørgsmål, ledes ind på følelses og de forudfattede meningers vildveje. Det vil ønskes, at de folk, der virkelig ved besked, vil fremlægge kendsgerninger og stærke kendsgerninger. Vi vil tage stilling til abortproblemet ud fra realiteter og ikke ud fra følelser og domme.

Har man penge, har man læge

Helen Francis: — Mange tager straks fra starten afstand fra problemet og vil overhovedet ikke gentænke det. Jeg vil benytte dette møde til at forme min indstilling til, hvor fri adgangen til abort skal være.

Det er forkert i så alvorlig en sag ikke at høre på alt, hvad de, der har problemerne nærmest inde på livet, kan sige. Os kan man ikke holde uden for en sådan diskussion. Det er os, det angår.

Weltzer: — Overlæge Hoffmeyer mener ikke, at der findes nogen mellemting mellem den nuværende lov og den helt frie adgang til abort. Det, der må være det væsentlige ved en eventuel kommende lovgivning, er ikke at vedtage ordninger, der forrykker det samlede tal af lovlige og ulovlige aborter.

Barner: — En lovgivning må sørge for at alle mulige andre foranstaltninger til at klare dette problem tages i anvendelse. Der må gøres langt mere for svangerskabsforebyggelse. På dette område møder man både praktisk og psykologisk modvilje.

Det er utroligt så vanskeligt det er at overbevise unge om, at adbringning til hver gang. Det bedste er måske midler som den indtagne spiral, der sørger for, at kvinden hele tiden er beskyttet mod graviditet.

Bang: — Abortlovgivningen har en social slagside. Den, der har penge, har ingen praktiske problemer, som ikke kan overvindes. Damen i pels fra Hellerup kan altid finde den mindst risikable løsning, hvis hun ikke ønsker at føde sit barn. I realiteten er det sådant, at mennesker fra de højere sociale lag kan gå til læger, ikke fordi lægerne i og for sig gør forskel, men fordi de findes inden for den pågældendes berovingskreds. Den, der er dårligere stillet, er langt hyppigere henvist til kvaksalvere.

Barner: — Deres fremgangsmåde kan være lige så sikker som lægernes. Den risiko, der er større her, er tilstedeværende infektioner.

Helen Francis: — En ting, der er alvorlig, er unge kvinders uvidenhed med hensyn til komplikationerne ved svangerskabsafrydelse. Selvfølgelig er der også risiko ved at føde et barn, men det er så karakteristisk, at kvinder, der ikke vil have et barn, kun tænker på at få fostret fjernet og ikke på risikoen for atterfødsel. Op de rhus-negative kvinder? Hvor mange af dem tager i betragtning, at det barn, de ikke vil føde, måske er det eneste barn, de kan føde uden komplikationer.

Pigen skal være uskyldig

Barner: — Det er utroligt hvad der forekommer af fejlopfattelser og overtro selv blandt medicinske studenter. Da det vel er sådan, at mange blandt alle studentergrupper kommer til at sidde på poster i samfundet, hvor de har mulighed for at præge udviklingen, er det vigtigt at netop studenterne ved besked. Det vil gøre lettere senere hen at lede udviklingen i den rigtige retning.

Helen Francis: — Fordomme eksisterer også blandt studenter. Der råbes op fra alle sider om, at man skal bruge prevention, men hvad sikrer det så, hvis en pige vil beskytte sig ved et pessær. I samme øjeblik den unge mand opdager, at hun råder over den slags hjælpemidler, bliver han en smule forbeholden. Han har altså kendt andre! Hun er vist lidt mere erfaren end pænt ee!

Barner: — Ja, jomfrutro og dobbeltmoral, det har vi stadig væk. Vi er endnu ikke kommet langt bort

fra viktorianismen. Og så er det netop umoral, hvis en pige ikke er sig sit ansvar bevidst.

Helen Francis: — I „Kære John“ ser man, hvordan det problem kan løses. Det er virkelig en smuk kærlighedsfilm.

Weltzer: — Ah, al den snak om umoral. At være uvidende kan da ikke være moralsk. Er det moralsk at gifte sig med en man ikke bryder sig om, fordi man skal have et barn? Er det moralsk allerede i starten at have givet anledning til så dårlige muligheder for det barn, der skal vokse op?

Bang: — Der er problemer nok, der kan give anledning til at overveje en ændret abortlovgivning. Men man må sige, at det ikke blandt studenter betragtes som „en skam“ at være enlig mor. Selvfølgelig ikke. Der er fødre, som nogle kvinder helst vil være foruden. Det kan blot være meget svært for barn og mor at være alene, men det behøver ikke at være det sværeste.

Helen Francis: — En ung pige er heller ikke ude for det samme pres fra familien i vore dage. Man forlanger ikke, hun skal gifte sig.

Vogt sin værdighed

Bang: — Den sag i Sønderjylland, hvor en læge, der blev domt for svangerskabsafrydelse, fik en tilslidsadresse fra 2500 patienter, viser, at der er skred i opfattelsen. Det er svært at sætte grænser for en social indikation, selv om man altid ser, at mange sønderjyder går ind herfor. Der er de helt unge, der ikke er modne til at være forældre. Skal de hjælpes med en abort? Der er også

den unge pige, der gerne vil fuldføre et studium, men for hvem det bliver umuligt, hvis hun skal føde et barn. Eller de unge, der ikke får økonomiske muligheder for at drive en foretning frem, hvis den unge mor skal passe barn i stedet for arbejde.

Helen Francis: — En ung pige må også vogte på sin værdighed. Det er ikke blot et spørgsmål om at gå i seng med en ung mand. Hun må tænke på, om hun på nuværende tidspunkt virkelig kan gøre for sit barn, hvad hun ønsker. Det er en værdi, man må værne om.

Bang: — De friere seksuelle forbindelser betyder ikke, at de unge ikke gifter sig.

Barner: — De gifter sig oven i købet tidligere. De unge ønsker mere kontakt i vore dage.

Weltzer: — Det er måske en tvivl som værdi. Hvis den omstændighed, at man har bedre råd og bedre muligheder nu om stunder, fører til at ægteskaberne starter for tidligt, så skilsmisserne bliver hyppigere og hjemmet et dårligt miljø for barnet, hvad vinder man så? Var frieri aldrig lode det foretage, for han vil nok aldrig lade det foretage, for han vil uden under de trykset mulige ikk. Selv om man havde fri abort må det ikke være sådan, at en kvinde kunne presses til indgreb. Hun må aldrig lade det foretage, for han vil nok aldrig lade det foretage, for han vil uden under de trykset mulige ikk. Selv om man havde fri abort må det ikke være sådan, at en kvinde kunne presses til indgreb. Hun må aldrig lade det foretage, for han vil nok aldrig lade det foretage, for han vil uden under de trykset mulige ikk.

Erol.